ja ütles: „Armas issa! sa tead kül, et Selam ikka keikis ustaw ja sannakulelik olnud, egga polleks temma nüüdki ekſinud, kui sa isse temmale rahha ei olleks annud, mis tedda ekſitas; kui ta sinno käest sedda hulka rahha polleks sanud, kui sa temma usko käisid katsumas, siis ei olleks temmal asja olnud ärramiñna, olgo siis nüüd arm üllem, kui öigus, anna waese ekſiale andeks, sest sul ennesel on ka süüd seäl jures.“ Kunninga südda sai ligutud, ta lubbas Selamile andeks anda. Kunninga poeg isse tahtis selle römo sannume kulutaja ingel olla. Ta sai kuulda, et umbes pole tunni pärrast liñna körwas wäljal Selam jubba piddi mahha lastud sama. Ruttoga pandi hobbone saddulasse, kunninga poeg astus selga ja läks ni aiades, kui hobbone wähhä sutis, hukkamisse paika. Jubba soldatid seisid reas, kes omma seltsimehhe Selami surnuks piddid laskma, püssid walmis; jubba trummid hüüdsid, ja upser hüdis: „Pange püssid palgesse!“ — kui parrajatte weel kunninga poeg wahhutawa hobbosega liggi joudis ja andeksandmist kulutas. Trummid jäid wait, püssid wausid ja römo kissa köllas iggaühhe suust. Nago Paradisi önnis pölli olleks selle römoga Maria käes olnud; ta jooksis römoga öisates omma kalli Selami jure, ja mollemad läksid omma heateggiat kunninga poega tännama, kes weel mollemattele hulga rahha kinkis. — Soldatid, kes omma kalli seltsimehhe surma piddid saatma, ehhitasid römo pärrast ommad püssid rohheliste puokstega, ja läksid Selami ja Mariaga seltsis, iggaühhele römo kulutades liñna. Keikis paikus, liggidal ja kaugel kideti kunninga armo-meelt, ja weel ennam temma poia armo-andjat moistust ja hallastusse teggo. Kunninga poeg olli pea-aego weel röömsam, kui need, kelle ello ta ueste kätte andnud. Warsi önnistas kirriko öppetaja Selami ja Maria pariks rahwaks ja mollemad ollid röömsad omma kalli üllema wallitseja armo al ellades.

Iggaüks lootko Jummala peäle, temma seädmised ja saatmised on monda korda